

בעזרת השם יתברך

גליון # 25 - חודש תשרי תש"ל

אגרון עולמי לגלות את האמת על חיוב ישוב ארץ ישראל
שהיא מצות עשה מן התורה ושקולה כנגד כל מצות התורה

בירורי הלכות מכל ספרי שאלות ותשובות

הגליונות האלו מיוסדים לשבור את כח של אלו שמוציאים דיבתם רעה על ארצינו הקדושה כמו שכתוב בספר חפץ חיים בהקדמה, וז"ל: ועוד הלא ידוע הוא שנגזר עלינו גלות מפבר מעת מעשה המרגלים, כמו שכתוב בתהלים (פרק ק"ו, כ"ו-כ"ז), "וישא ידו להם להפיל אותם וגו' בגוים ולזרותם בארצות", וכמו שפרש רשארץ ישראל שם והרמב"ן בפקשת שלח, (במדבר י"ד א') וחטא המרגלים הלא היה עון לשון הרע, וכמו דאיתא בערכין (דף ט"ו.) אם כן אנו מכרחין לתקן זה החטא קדם הגאולה. וכדאיתא בתנא דבי אליהו שהלשון הרע עולה עד כנגד כסא הכבוד, ובפרט כשהוא מדבר נגד ארץ ישראל.

על ידי שנלמוד על מצות ישוב ארץ ישראל נזכה שכל בני ישראל יעלו לארצינו הקדושה כמ"ש בעובדיה (פרק א פסוק יז) ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם. (ובספר ישעיה פרק ס פסוק כא) ועמד כלם צדיקים לעולם וירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה. ונזכה בקרוב ממש לביאת משיח צדקינו בב"א.

עוד לקטנו מדברי חז"ל בש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים, זוהר הקדוש תיקונים וספרי הראשונים, ומספרי מוסר וספרי ח"ן מגדולי האחרונים וספרי תלמידי הבעל שם טוב זצלה"ה

עיה"ק צפת תובב"א

מצות ישיבת ארץ ישראל

על פי שאלות ותשובות באלף שנים האחרונות

שו"ת מהרשד"ם חלק אה"ע סימן קכד

שאלה שאל האיש הנכבד הזה כ"ר שמואל פאג"י יצ"ו שהוא נשא אשה במונישטיריו וכונתו ורצונו לעקור דירתו משם ולבא לדור הנה עיר שאלוניקי ומתיירא שמא תעכב אשתו החדשה בידו ושאל ממני אם יכול לכופה אם לאו והפציר בי עד מאד לכתוב דעתי בקצרה וליתן בידו ונדרשתי לשאלתו וכתבתי שורותים אלה והכונה כי לע"ד דבר פשוט שיכול לכופה להביא' ממונישטיריו שהיא עיר שרובה גוים לשאלוניקי שהיא עיר שרובה ישראל והטעם דתנן במס' כתובות בפ' דיני גזירות הכל מעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין כו' ובהלכות הרי"ף הביא תוספתא מוציאין מעיר שרובה גוים לעיר שרובה ישראל ולא מעיר שרובה ישראל לעיר שרובה גוים וכ"כ הרמב"ם תוספ' זו

לדין בה' אישות פי"ג וז"ל ובכל מקום מוציאין ממקום שרובו גוים למקום שרובו ישראל וכן הרא"ש בפסקיו וכן בנו הטור א"ה סי' ע"ה כתב ובכל מקום מוציאין ממקום שרובה גוים למקום שרובה ישראל ותניא בברייתא הוא אומר לעלות והיא אומרת שלא לעלות כופין אותה לעלות ואם לאו תצא שלא בכתובה וכתב הר"ן וז"ל ובכל מקום שהוא יכול להוציאה אם אינו רוצה לצאת תצא שלא בכתובה ומשמע דאפי' תוס' אין לה דלא כתב לה אלא אדעתה למיקם קמי בכל מקום שהדין שתלך אחריו ע"כ ש"מ דבעל שרוצה להוציא אשתו ממקום שרוב' גוים למקום שרוב' ישראל שכופין אותה לצאת עמו ואם לא רצתה הפסידה כתו' מנה ומאתים ותוס' וכבר כ' הר"ן שי"א שאפי' נדוניא לית לה אלא מה שהוא קיים ממנה וכי תימ' הרי כתבו התוס' בפ' הנז' וז"ל הוא אומר לעלו' כו' אינו נוהג בזמן הזה דאיכא סכנת דרכים וא"כ נר' דבטל' טענת ר' שמואל הנז' וי"ל דאין מכאן לבטל טענת ר' שמואל חדא שכיון ששאר הפוס' כתבו הדין סתם ולא חלקו משמע שאין לחלק בין זמן התלמוד לזמן הזה וכ"כ בפסקיהם הר' הגדול כמהר"ר אליה מזרחי זכרונו לברכה והר' המו' כמהר"ר יעקב ן' חביב שדין מחודשת שאנו רואים שלא כתבוהו הפוס' נר' ודאי דלא ס"ל כל שכן דין חלוק שהיה ראוי שהרא"ש או בנו שהיו מביאים אותו א"ו דס"ל שאין הפרש בין זמן התלמוד לזמננו זה עוד דאיפשר שאפי' לדעת התוספות היינו בזמנם שהיו מלכיות מחולקות אבל עתה הזמן הזה שוה לזמן התלמוד וכן נראה קצת מן המרדכי שכתב וז"ל וכתב ה"ר חיים דה"מ בימיהם שהיה שלום בדרכים ובודאי שכל הדרכים בחזקת סכנה אמרו חכמים א"כ מה זה שאומר שאז היה שלום בדרכים אלא שהכונה שאז היה שלום בדרכים שהכל היה מלכות אחד אבל בזמן ה"ר חיים היו מלכיות מחולקות אבל עתה ת"ל הכל תחת ממשלת אדונינו יר"ה וכל שכן וק"ו מעיר מונישטיריון לשאלוניקי שכל הימים הולכים ושבים שפשיטה שהדין עם ה"ר שמואל הנז' הנלע"ד כתבתי.